

vedtoges med 120 stemmer (S, KF, V, SF, FP, RV, CD og KRF); 1 (CD) stemte (ved en fejlafstemning) hverken for eller imod.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Generhvervelse af førerret og konfiskation af motorøretøjer).

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 17/1 91. Første behandling 5/2 91. Betænkning 18/4 91. Anden behandling 25/4 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ønskenummerplader).

Af Tom Behnke (FP) og Nør Christensen (CD) m.fl.

(Fremsat 18/1 91. Første behandling 5/2 91. Betænkning 11/4 91. Anden behandling 25/4 91. Tillægsbetænkning 30/4 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

SF udtalte sig forholdsvis positivt om dette forslag, da vi førstebehandlede det. Det har under udvalgsarbejdet imidlertid vist sig, at vi ikke kan forhindre, at ønskenummerplader kan betragtes som en reklameudgift og udgiften hertil trækkes fra på selvangivelsen. Det er vi ikke tilhængere af, så derfor ender det med, at vi stemmer imod lovforslaget.

Erling Christensen (S):

Efter at vi i sidste øjeblik blev gjort bekendt med, hvilke øvrige problemer anvendelse af ønskenummerplader kan pålægge både Rigspolitichefen og kommende købere af disse, er jeg glad for, at Socialdemokratiet ikke er med på dette lovforslag.

Anvendelse af ønskenummerplader vil kunne indebære en krænkelse af et beskyttet varemærke. Dem har vi over 100.000 af her i Danmark; lægger vi hertil EF-varemærker, der behandles i lovforslag nr. L 83, som ligger her i Tinget, kan jeg forestille mig, at tallet når op på mange gange hundrede tusinde forskellige varemærker, som ønskenummerpladekøbere uagtsomt kan komme til at krænke. Lægger vi hertil krænkelse af navnelov, firmalov, selskabslov og markedsføringslov, når vi op på utallige muligheder for krænkelse af rettighedshavere.

Det vil efter det optrykte bilag til tillægsbetænkningen, som jeg skal citere fra, »formodentlig være hensigtsmæssigt at indføre en ordning som den, der gælder i Sverige, hvorefter ansøgeren skriftligt skal erklære at have fået samtykke fra eventuelle rettighedshavere.«

Det kan altså være millioner af forskellige rettighedshavere, det kan dreje sig om. Derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren, om han administrativt vil indføre en sådan ordning, som han beskriver i den besvarelse til Retsudvalget, som jeg citerede. Hvis ministeren ikke vil kræve skriftligt samtykke, vil han let kunne sætte mennesker i en meget uheldig situation, måske med store erstatningskrav til følge.

Jeg vil gerne kort sige, at jeg synes, den sidste besvarelse fra ministeren har gjort sagen mere indviklet end oplyst. Jeg kunne jo godt gentage mit spørgsmål til skatteministeren: Kan det virkelig passe, at der skal være fradragsret for køb